

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 107^η

Χριστὸς Ἀνέστη

Πρὸς τὸν Ἱερό Κλῆρο
τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες
καί τὸν εὐσεβῆ λαό
τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας μας.

Ἀγαπητοί μου.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας καὶ τὸ μέγα γεγονός τῆς Ἀναστάσεώς του, πὺν ἐορτάζουμε ἀπόψε, ἦταν τὸ πρῶτο θέμα στὸ κήρυγμα τῶν ἀποστόλων. Αὐτὸ ἦταν τὸ πρῶτο δημόσιο κήρυγμα τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, πὺν κατέθεσε ὡς μάρτυρας, κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς.

Διαπρῦσιος κήρυκας τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ὁ ἅγιος ἀπόστολος Παῦλος γράφει στοὺς ἐκλεκτοὺς χριστιανοὺς τῶν Φιλίππων καὶ δὲν χάνει εὐκαιρία νὰ ὑπογραμμίσῃ αὐτὸ τὸ μεγαλειῶδες γεγονός. Τοὺς λέει. «Αὐτὰ πὺν ἄλλοτε τὰ θεωροῦσα πλεονεκτήματα, αὐτὰ τώρα ἐξ αἰτίας τοῦ Χριστοῦ τὰ θεωρῶ ἀπορριπτέα λόγῳ τῆς ὑπεροχῆς τῆς γνωριμίας μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ τὸν Κύριό μου. Γι' αὐτὸν ἀπέρριψα τὰ πάντα, καὶ θεωρῶ, ὅτι εἶναι σκύβαλα, (ἄχρηστα), γιὰ νὰ κερδίσω τὸ Χριστό, καὶ νὰ βρεθῶ σαυτὸν μὴ ἔχοντας δικαίωσι καταρθωμένη ἀπὸ μένα μὲ τὴν τήρησι τοῦ νόμου,

ἀλλ' ἔχοντας δικαίωσι ἀπὸ τὸ Θεὸ βάσει τῆς πίστεως. «Τοῦ γινῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ». Ἐκεῖνο ποὺ ζητῶ, εἶναι νὰ γνωρίσω καλὰ τὸ Χριστὸ καὶ τὴ δύναμι τῆς ἀναστάσεώς του, καὶ νὰ ἔχω συμμετοχὴ στὰ παθήματά του μὲ συμμόρφωσι πρὸς τὸ θάνατό του. Ὡστε τελικὰ μήπως ἐπιτύχω νὰ εἶμαι μεταξὺ ἐκείνων, ποὺ θὰ ἔχουν ἔνδοξη ἀνάστασι» (3,7-11).

Ἀγαπητοί μου.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀλήθεια τῆς Ἀναστάσεώς του εἶναι ὁ κανόνας καὶ ρυθμιστὴς τῆς ζωῆς τοῦ χριστιανοῦ. Ποιοὶ εἶναι οἱ ἐπιδιωκόμενοι σκοποὶ στὸ δρομολόγιο τῆς ζωῆς μας; Ὅλα τὰ γήϊνα στὸ τέλος εἶναι ἀπορριπτέα. Ὅλα τὰ καυχήματα, ἐπιτυχίες καὶ ἐπιδιώξεις, ὅταν τεθοῦν κάτω ἀπὸ τὸ μικροσκόπιο τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεώς του ἀποδεικνύονται πολὺ μικρὰ καὶ φτωχά. Εἶναι τόσο μηδαμινὰ ποὺ ὁ ἀπόστολος Παῦλος τὰ ὀνομάζει σκύβαλα. Γνωρίζουμε ὅτι σκύβαλα στὸν παραδοσιακὸ ἀλωνισμὸ τοῦ παλίου καιροῦ ἦταν τὰ ἔσχατα ὑπολείμματα ἀπὸ τὰ ἔξυπνα κόσκινα τῶν μηχανῶν. Ἄλλοῦ τὸ καλὸ γέννημα, κι ἄλλοῦ τὰ ἄχρηστα. Κρατιοῦνταν καὶ τὰ ἄχρηστα, ἀλλὰ μόνο ὡς τροφὴ γιὰ τὰ ζωντανά, ποὺ τρέφονταν στὴν αὐλή μας. Μὲ τὴν εἰκόνα αὕτῃ καταλαβαίνουμε τί ἐννοεῖ ὁ ἀπόστολος, ὅταν χαρακτηρίζῃ ὡς σκύβαλα, ὅλα αὐτὰ ποὺ γυαλίζουν στὴν ἀγορὰ τοῦ κόσμου καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα γίνονται ἀκόμη καὶ οἱ παγκόσμιοι πόλεμοι. Αὐτὰ γιὰ τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος γίνεται δρομέας κυνηγώντας σὲ ὅλην τὴ ζωὴ του νὰ τὰ ἀποκτήσῃ καὶ νὰ τὰ ἀπολαύσῃ.

Ὅμως ὁ ἀπόστολός μας, χειραγωγούμενος μὲ τὸ Φῶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος, δηλώνει, ὅτι διαγράφει ὅσα κάποτε θεωροῦσε σπουδαῖα. Τώρα

πλέον, μετὰ τὸ Φῶς ποὺ ἔλαμψε στὸ δρόμο τῆς Δαμασκοῦ, ἐπιθυμεῖ μόνο ἓνα. Νὰ γνωρίσῃ μόνο τὸν Χριστὸ καὶ τὴν δύναμι τῆς Ἀναστάσεως.

Μαζὶ μὲ τοὺς ἀποστόλους μας ἐθαύμασαν καὶ ἐγκωμίασαν τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ καὶ οἱ ἅγιοί μας. Πρῶτος ἀνάμεσά τους εἶναι ὁ ἅγιος Χρυσόστομος. Ἀπὸ τὸ ἐγκώμιό του παραθέτουμε ἓνα ἀπόσπασμα.

«Εἶδες πόσο λαμπρὴ εἶναι ἡ νίκη τῆς ἀναστάσεως;

Μὲ τὴν δύναμί της μᾶς δωρήθηκαν πάμπολλα ἀγαθά.

Μὲ αὐτὴν καταλύθηκε ἡ ἀπάτη τῶν δαιμόνων.

Μὲ τὴν δύναμί της γελοῦμε μπροστὰ στὸν θάνατο.

Μὲ αὐτὴν περιφρονοῦμε τὴν παροῦσα ζωή.

Μὲ τὴν δύναμί της σπεύδουμε πρὸς τὴν λαχτάρα τῶν μελλοντικῶν.

Μὲ τὴν δύναμί της, ἐνῶ ἔχουμε σῶμα γήινο, ζοῦμε σὰν τοὺς ἀσώματους ἀγγέλους, ἐὰν βέβαια τὸ θέλουμε.

Σήμερα ἔγινε ἡ λαμπρὴ νίκη μας.

Σήμερα ὁ Δεσπότης μας νίκησε τὸν θάνατο.

Σήμερα κατέλυσε τὴν τυραννία τοῦ διαβόλου.

Σήμερα χάρισε τὴν σωτηρία μὲ τὸν δρόμο τῆς ἀναστάσεως.

Σήμερα χαιρόμαστε καὶ σκιρτοῦμε ἀγαλλιασμένοι.

Ἦμασταν θνητοὶ καὶ γίναμε ἀθάνατοι.

Ἦμασταν πεσμένοι καὶ σηκωθήκαμε.

Ἦμασταν νικημένοι καὶ γίναμε νικηταί.

Αὐτὰ εἶναι τὰ κατορθώματα τοῦ σταυροῦ. Αὐτὰ εἶναι ἡ μεγάλη ἀπόδειξι τῆς ἀναστάσεως.

Σήμερα σκιρτοῦν οἱ ἄγγελοι.

Σήμερα οί οὐράνιες δυνάμεις ἀγάλλονται. Χαίρονται γιὰ τὴν σωτηρία
ὅλου τοῦ ἀνθρώπινου γένους...

Σήμερα ὁ Χριστὸς ἐλευθέρωσε τὴν ἀνθρώπινη φύσι ἀπὸ τὴν τυραννία τοῦ
διαβόλου καὶ τὴν ἐπανάφερε στὴν πρώτη εὐγενικὴ καταγωγὴ της...

Σήμερα σὲ ὅλην τὴν οἰκουμένη κυριαρχεῖ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη.

Σήμερα τὰ πλήθη τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν ἄνω δυνάμεων ἀγάλλονται γιὰ
τὴν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων (Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα, ΕΠΕ 36,74-76).

Ἀγαπητοί μου.

Μὲ τὸ παρὸν ἐγκώμιο τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου νιώθουμε καλλίτερα
τὸν λόγο τοῦ ἀποστόλου μας γιὰ τὸ μαγαλεῖο τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ
μας καὶ τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεώς του. Αὐτὰ ὅλα ἂς χαροῦμε καὶ ἂς
ἀπολαύσουμε σήμερα κατὰ τὴν μοναδικὴ αὐτὴ Ἡμέρα. Ἡ χαρὰ τοῦ
Ἀναστάντος νὰ γίνῃ καὶ δική μας χαρὰ. Εὐχομαι δὲ σὲ ὅλους Σας αὐτὴ ἡ
χαρὰ καὶ ἡ δύναμι τῆς Ἀναστάσεως νὰ κυριαρχήσῃ στὶς οἰκογένειές Σας.

Μὲ ἀναστάσιμες ἐν Κυρίῳ εὐχές

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ-ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

for the Metropolitan of Philadelphia

† Ο Φλωρίνης, Πρεσπών & Έορδαίας
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ